

USTAWA MAGNICKIEGO OBEJMUJE UNIĘ EUROPEJSKĄ

- Londyn, 10.12.2018
- Ewelina U. Ochab, Forbes

20 listopada 2018 roku, przedstawiciele wszystkich państw członkowskich UE, do których dołączyli ich koledzy z USA i Kanady, spotkali się w Hadze podczas szczytu UE w sprawie sankcji na rzecz praw człowieka, aby omówić nową propozycję sankcji nakładanych przez UE, inspirowaną na przykładzie Ustawy Magnickiego.

Ustawa Magnickiego została uchwalona przez administrację Obamy, upoważniając rząd USA do karania sprawców pogwałceń praw człowieka. Jego nazwa pochodzi od Siergieja Magnickiego, rosyjskiego prawnika podatkowego (czasami nazywanego księgowym lub rewidentem podatkowym). Magnicki odkrył oszustwa podatkowe popełniane na szeroką skalę, w które zamieszani byli rosyjscy urzędnicy. W 2008 roku trafił do rosyjskiego więzienia, gdzie zmarł na skutek niewłaściwego traktowania.

W odpowiedzi na wydarzenia, które doprowadziły do śmierci Siergieja Magnickiego, amerykański agent finansowy, Bill Browder, rozpoczął kampanię w celu zapewnienia, że rosyjscy urzędnicy uwikłani w tę sprawę poniosą konsekwencje w postaci sankcji. Wynikiem tej właśnie kampanii Browdera, w 2012 roku Kongres Stanów Zjednoczonych uchwalił Ustawę Magnickiego. Później stała się ona Globalną Ustawą o Odpowiedzialności za Łamanie Praw Człowieka (o zasięgu pozasądowym). W dniu 20 grudnia 2017 roku, Donald Trump podpisał Dekret Prezydencki 13818, który zezwala rządowi USA skutecznie zamrozić interesy własnościowe osób zaangażowanych w poważne nadużycia praw człowieka czy korupcję.

Jednym z najnowszych przykładów użycia Ustawy Magnickiego przez amerykański Departament Skarbu są ogłoszone 15 listopada 2018 roku sankcje nałożone na 17 osób rzekomo zaangażowanych w zabójstwo Jamala Khashoggi. W ich wyniku, "każda własność lub interesy majątkowe osób obciążonych sankcjami ... na terenie lub podlegających jurysdykcji USA, są zablokowane."

Chociaż idea Ustawy Magnickiego pochodzi z USA, w ostatnich latach podążyło za nią kilka innych państw -- Kanada, Estonia, Łotwa, Litwa oraz Wielka Brytania. Wprowadziły one własne ramy prawne w celu nałożenia sankcji na tych, którzy dopuszczają się łamania praw człowieka.

Aby takie przepisy były skuteczne i miały znaczący wpływ ważne jest, aby więcej państw podążyło za tym modelem i wprowadziło odpowiednik Ustawy Magnickiego. Ponadto, należy zaangażować kluczowe podmioty międzynarodowe, w tym UE.

UE jest uprawniona do nakładania środków ograniczających lub sankcji w celu promowania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, zapobiegania konfliktom, zwalczania terroryzmu, obrony zasad demokratycznych i praw człowieka oraz zapobiegania rozprzestrzenianiu się broni masowego rażenia. Sankcje mogą być nakładane na rządy krajów trzecich lub podmioty niepaństwowe i osoby prywatne. Takie sankcje obejmują "embargo na broń, restrykcje handlowe (zakaz importu i eksportu), ograniczenia finansowe, ograniczenie przemieszczania się

(odmowa wizy lub zakaz podróŜowania)". UE w przeszłości nałóŜyła takie sankcje na Iran, Birnę, Wenezuelę oraz kilka innych państw. Istniało jednak ogromne zapotrzebowanie na bardziej skuteczny system sankcji.

Jedną z godnych uwagi propozycji sankcji stosowanych przez UE została wprowadzona przez Chrześcijańskich Demokratów, D66, Europejski Mechanizm Stabilności oraz norweski Komitet Helsiński. Grupa ta przygotowała plan działania dotyczący zapewnienia, Ŝe Ustawa Magnickiego będzie skutecznym mechanizmem. Ich propozycja wzywa rząd holenderski do pracy z innymi państwami członkowskimi UE w celu ustanowienia niezależnej komisji ds. zakazu wjazdu na teren UE dla osób dopuszczających się łamania praw człowieka (Komisja), która stałaby się centralnym punktem mechanizmu sankcji. Celem Komisji byłoby zidentyfikowanie najbardziej znanych osób naruszających prawa człowieka i praworządność, które UE powinna rozwaŷyć w celu zakazu wjazdu. Komisja skupiłaby się na powaŷnych naruszeniach praw człowieka ze szczególnym naciskiem na tortury, uwięzienie polityczne i pozasądowe zabójstwa. Wniosek zapewnia rozsądne i praktyczne rozwiązanie dotyczące funkcjonowania nowego systemu sankcji UE. Przeniesienie obowiązku na komisję w celu zidentyfikowania i zbadania osób naruszających prawa człowieka może pomóc w rozwiązaniu problemu braku woli politycznej do rozwaŷenia takich przypadków.

Nowy wniosek dotyczący sankcji UE, przedyskutowany ostatnio w Hadze, pozwoliłby UE na nałóŜenie zakazów wizowych lub zamroŜenie majątku osób, które dopuszczają się naduŷyć i powaŷnych naruszeń praw człowieka. Wśród proponowanych przestępstw, które spowodowałyby takie sankcje, są pozasądowe, arbitralne lub doraŷne egzekucje, wymuszone zaginięcia, tortury i inne okrutne, nieludzkie i poniŷające traktowanie. Proponowane sankcje są bardziej ukierunkowane i przypominająby istniejącą listę terrorystów z terenu UE, a mianowicie "listę osób, grup i podmiotów zaangażowanych w akty terrorystyczne i podlegających środkom ograniczającym", wprowadzoną w grudniu 2001 r. Spotkanie w Hadze zakończyło się bez ustalenia konkretnej ścieŷki, którą naleŷy podąŷyć.

Jednakŷe, 10 grudnia 2018, w 70. rocznicę Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, europejscy ministrowie spraw zagranicznych jednogłóśnie zatwierdzili holenderską propozycję Ogólnounijnnej Ustawy Magnickiego (Ogólnounijny Europejski System Sankcji w Zakresie Praw Człowieka). Wniosek zostanie teraz przekształcony w prawodawstwo. Nie ma lepszego sposobu obchodzenia 70 rocznicy uchwalenia Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, niŷ zatwierdzenie zgody na podjęcie zdecydowanych kroków przeciwko osobom naruszającym prawa człowieka.

Link: <https://www.forbes.com/sites/ewelinaochab/2018/12/10/the-magnitsky-law-is-taking-over-the-european-union/?fbclid=IwAR0T4VcSCJfKV7Mdei15mTxamL1BhPlvz8EGPUTrzUvmSvuIEVN73I8UzIo#6a3b7f3e1eca>

Tytuł oryginalny: "The Magnitsky Law Is Taking Over The European Union"